

POSTANOWIENIE

24 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Adam Doliwa

na posiedzeniu niejawnym 24 czerwca 2025 r. w Warszawie

w sprawie z wniosku J.P.

z udziałem P.P.

o podział majątku wspólnego,

na skutek skargi kasacyjnej P.P.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Kielcach

z 16 czerwca 2023 r., II Ca 957/21,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

(R.N.)

UZASADNIENIE

P.P., uczestnik postępowania z wniosku J.P. o podział majątku wspólnego, złożył skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Kielcach z 16 czerwca 2023 r., uzasadniając wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oczywistą zasadnością, wynikającą z naruszenia art. 278 § 1 w zw. z art. 286 k.p.c., art. 382 i art. 391 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z orzecnictwem Sądu Najwyższego skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., jeżeli zachodzi niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni,

i w wyniku takiego naruszenia prawa zapadło w drugiej instancji orzeczenie oczywiście wadliwe. O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Skarżący kasacyjnie powinien uzasadnić tę przesłankę, wskazując jedynie na argumenty mieszczące się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie może więc powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać na faktach innych, niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia (zob. np. postanowienia SN: z 7 lutego 2025 r., I CSK 2763/23; z 14 stycznia 2025 r., I CSK 2983/23; z 22 listopada 2024 r., I CSK 2112/23; z 8 października 2024 r., I CSK 1239/23; z 7 grudnia 2023 r., I CSK 5630/22; z 8 listopada 2023 r., I CSK 3494/23; z 20 października 2023 r., I CSK 1631/23 oraz z 25 września 2023 r., I CSK 903/23).

Skarżący zarzucił, że Sąd odwoławczy oparł swoje rozstrzygnięcie na metodzie dokonywania obliczeń wartości nakładów na nieruchomość, przyjętej wyłącznie w drugiej z przeprowadzonych w sprawie opinii biegłych sądowych, nie wyjaśnwszy przyczyn, dla których nie przychylił się wniosków wynikających z opinii przeprowadzonej jako pierwsza. Sąd Najwyższy nie podziela poglądu skarżącego. Po pierwsze bowiem przesłanka oczywistej zasadności skargi może dotyczyć tylko naruszeń takich przepisów prawa, które zostały sformułowane w sposób jednoznaczny i nie pozostawiają sądowi *meriti* marginesu ocennego (zob. np. postanowienia SN: z 14 września 2023 r., I CSK 518/23; z 27 lipca 2023 r., I CSK 5328/22). Po drugie Sąd Okręgowy w przejrzysty i wyczerpujący sposób wyjaśnił przyczyny, dla których wykorzystał wnioski przedstawione przez drugiego biegłego. Należały do nich m.in.: wygaśnięcie daty ważności dotychczasowego operatu szacunkowego, stosunkowa rzadkość występowania nieruchomości podobnego typu w obrocie, co utrudnia dokonanie obliczeń poprzez porównanie do innych podobnych nieruchomości, oraz działalność prowadzona na nieruchomości, która przynosi dochód.

Należy podkreślić, że dowód z opinii biegłego jest jedynie szczególnym rodzajem dowodu, podlegającym, jak każdy inny środek dowodowy, ocenie sądu.

W przypadku opinii biegłego, zadaniem sądu jest ocena logicznej spójności wyводу przedstawionego przez biegłego oraz jego funkcji przekonującej (zob. np. wyrok SN z 6 lutego 2025 r., II CSKP 1965/22 oraz postanowienia SN: z 15 kwietnia 2025 r., I CSK 439/25 i z 20 sierpnia 2024 r., I CSK 3237/23).

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

SSN Adam Doliwa

(P.H.)

[SOP]